Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 19. Warszawa, dnia 10 lipca 1931 r. Rok XIII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 512-61. tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III-ci, r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6.00.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne.

286.

OBWIESZCZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 9 czerwca 1931 r.

w sprawie zmiany nazwy miejscowości Duplice Duże w gminie Jeziorko, powiecie łowickim, województwie warszawskiem.

Niniejszem zmieniam nazwę miejscowości Duplice Duże w gminie Jeziorko, powiecie łowickim, województwie warszawskiem, na „Wyborów".

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Monitor Polski z dn. 18 czerwca 1931 r. Nr. 138, poz. 207).

287.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 21 maja 1931 r.

o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 27 czerwca 1931 r. Nr. 56, poz. 452).

288.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROBÓT PUBLICZNYCH I MINISTRA SKARBU

z dnia 10 czerwca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Poczt i Telegrafów, zmieniające rozporządzenie z dnia 17 marca 1931 r. w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 27 czerwca 1931 r. Nr. 56, poz. 458).

289.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 czerwca 1931 r.

w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 27 czerwca 1931 r. Nr. 56, poz. 460).

290.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 16 czerwca 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30 czerwca 1931 r. Nr. 57, poz. 464).

291.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SPRAW WEWNĘTRZNYCH, KOMUNIKACJI, PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 maja 1931 r.

o godzinach otwarcia miejsc zawodowej sprzedaży oraz bufetów i zakładów fryzjerskich w obrębie dworców kolejowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 27 czerwca 1931 r. Nr. 56, poz. 453).

Przepisy celne.

292.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 22 czerwca 1931 r.

o ulgach celnych.

Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30 czerwca 1931 r. Nr. 57, poz. 467).

Monopol sprzedaży soli.

293.

INSTRUKCJA

z dnia 20 czerwca 1931 r.

do rozporządzenia z dnia 24 listopada 1930 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 686).

Do § 4.

1) Pod pojęcie handlu obnośnego nie podpada rozwożenie soli przez wolne składy swoim odbiorcom.

Do § 8 i 9.

2) Wolny skład soli zaopatruje w sól zasadniczo odbiorców na terenie powiatu, w którym został ustanowiony. Może on jednak dostarczać soli również odbiorcom z innych ciążących handlowo do danego wolnego składu miejscowości, położonych na terenie sąsiednich powiatów; obowiązany zaś jest sprzedawać sól każdemu, kto się zgłosi po ten towar na miejscu w wolnym składzie. Nie może wszakże wolny skład dostarczać bez-

pośrednio z salin na teren innego powiatu wagonowych przesyłek soli dla rozsprzedaży odbiorcom obcego powiatu.

Detaliczna sprzedaż soli czy to bezpośrednio spożywcom, czy też dla dalszej odsprzedaży, nie podlega żadnym ograniczeniom z tem, że cena pobierana za sól nie może przekraczać wysokości każdocześnie obowiązującej.

Do § 13.

3) Magazyny wolnego składu soli winny się znajdować w trwałych budynkach murowanych lub drewnianych. Odnośne pomieszczenia winny być: a) suche, b) utrzymane w czystym stanie, c) często przewietrzane i d) w razie potrzeby ogrzewane, względnie osuszane.

Siedziba wolnego składu soli (magazyn i biuro) winna się znajdować na terenie powiatu, w którym wolny skład został ustanowiony i w takiej miejscowości, która stanowi najdogodniejszy punkt dla całego okręgu pod względem komunikacyjnym i handlowym.

Do § 16.

4) Zapasy soli w wolnym składzie winny być ubezpieczone przez przedsiębiorcę od ognia w całości, a od kradzieży conajmniej do wysokości ¼ przepisowego zapasu soli. Polisy ubezpieczeniowe winny być scedowane na rzecz Biura Sprzedaży Soli oraz złożone na przechowanie właściwej izbie skarbowej.

Do § 17.

5) Przedsiębiorca wolnego składu soli obowiązany jest przestrzegać, ażeby zapas soli w mamagazynach składu odpowiadał stale przepisowej wysokości. W tym celu powinien przedsiębiorca wolnego składu we właściwym czasie zamawiać sól w Biurze Sprzedaży Soli.

Przedsiębiorcy wolnego składu nie wolno przytem żadnym sposobem wstrzymywać sprzedaży soli kuchennej dla utrzymania odpowiedniego zapasu soli w składzie. Gdyby w jakimkolwiek wypadku z powodu nienadesłania soli, zamówionej we właściwym czasie w Biurze Sprzedaży Soli, miało nastąpić nadmierne zmniejszenie się zapasów soli w wolnym składzie, przedsiębiorca wolnego składu obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić o tem urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych, nie wstrzymując sprzedaży soli odbiorcom. Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych prześle natychmiast otrzymane zawiadomienie wolnego składu Biuru Sprzedaży Soli, tudzież przeprowadzi dochodzenie, czy zamówienie soli dla wolnego składu nastąpiło we właściwym terminie.

Do § 21.

6) Pomieszczenie dla urzędowych czynności urzędników skarbowych, nadzorujących wolny skład soli, winno się znajdować w bezpośredniem sąsiedztwie biura i magazynu wolnego składu. Gdyby dostarczenie oddzielnego takiego pomieszczenia było utrudnione, może ono być urządzone w ogólnem pomieszczeniu składu, musi być jednak widne i w miarę potrzeby ogrzane.

Do § 23.

7) Przed udzieleniem zezwolenia na prowadzenie wolnego składu soli przez zastępcę izba skarbowa winna przeprowadzić w każdym wypadku dochodzenie celem ustalenia, czy osoba proponowanego zastępcy zasługuje na zaufanie władz skarbowych, tudzież czy posiada kwalifikacje do prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego. W każdym razie zezwolenia należy odmówić, jeżeli proponowany zastępca należy do rzędu osób, wymienionych w § 12 na wstępie wymienionego rozporządzenia.

Do § 26.

8) Oddziały wolnych składów soli winny być otwierane jedynie w tych wypadkach, gdy ze względu na warunki komunikacyjne i rozległość obszaru okaże się to niezbędne dla należytego zaopatrzenia w sól odbiorców danego okręgu, przyczem izby skarbowe winny mieć nadto na uwadze, ażeby oddziały były otwierane w takich miejscowościach, by należyte zaopatrzenie ludności w sól zostało osiągnięte przy możliwie najmniejszych wydatkach monopolu solnego na przewóz soli drogą kołową.

Do § 27.

9) Biuro Sprzedaży Soli ponosi koszt przewozu soli koleją z saliny do najbliższej stacji kolejowej wolnego składu lub jego oddziału. Gdyby przesyłka soli była kierowana na zamówienie wolnego składu do dalszej stacji kolejowej, natenczas Biuro Sprzedaży Soli obciąży rachunek wolnego składu z tego tytułu taką kwotą, jaka przypadałaby kolei przy przewozie tej przesyłki ze stacji właściwej dla wolnego składu lub jego oddziału do stacji nadania.

Do § 31.

10) Kontrola skarbowa nadzorująca wolne składy soli powinna czuwać, ażeby wpłaty należności za sprzedaną sól były uskuteczniane na rzecz Biura Sprzedaży Soli ściśle w przepisowym terminie, t. j. w ciągu 24 godzin lub w pierwszy dzień poświąteczny do Pocztowej Kasy Oszczędności. W tym celu należy sprawdzać każdą wpłatę w księgach wolnego składu i porównywać daty wpłat z dowodami P. K. O.

Do § 38.

11) Jeżeli wolny skład nie posiada do przechowywania soli przemysłowej i bydlęcej oddzielnego pomieszczenia, może przeznaczyć dla soli przemysłowej i bydlęcej część magazynu soli kuchennej, o ile przestrzeń tego magazynu na to pozwala, przytem jednak ta część magazynu winna być odgrodzona, tak, aby zanieczyszczenie soli kuchennej nie było możliwe.

Cennik podany wolnemu składowi na sól przemysłową i bydlęcą winien być umieszczony na widocznem miejscu w pomieszczeniu dla tych gatunków soli, jak również w lokalu biurowym wolnego składu.

Do § 59.

12) Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych będą przesyłać zawiadomienia zakładów przemysłowych otrzymujących sól, jako produkt uboczny lub jako odpadek, do Biura Sprzedaży Soli do dalszego postanowienia co do sprzedaży lub zniszczenia takiej soli. Aż do czasu otrzymania odnośnej dyspozycji Biura Sprzedaży

Soli nad przechowywaniem takiej soli w przedsiębiorstwie winien być rozciągnięty nadzór kontroli skarbowej.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

Umundurowanie.

294.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 czerwca 1931 r.

w sprawie wstrzymania wypłaty specjalnego dodatku mundurowego dla urzędników kontroli skarbowej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 27 czerwca 1931 r. Nr. 56, poz. 451).

Ruch służbowy.

295.

RUCH SŁUŻBOWY
w Ministerstwie Skarbu od 1.III. do 30.VI. 1931 r.

Mianowani:

Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. **Ignatowski Bogdan** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dn. 16.V. 1931 r.

Starszy rachmistrz w IX st. sł. **Milsztejn Chaim** — rejestratorem w dotychczasowym st. sł. z dn. 5.V. 1931 r.

Przeniesieni:

Sędzia Sądu Grodzkiego w Katowicach **Krzysztoporski Zygmunt** i mianowany radcą ministerjalnym w VI st. sł. z dn. 1.VI. 1931 r.

Asesor w VII st. sł. **Olszewski Konstanty** do Urzędu Pożyczek Państwowych w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 6.V. 1931 r.

Księgowy w VII st. sł. **Gerlach Jerzy** z Państwowych Zakładów Graficznych w Warszawie do Urzędu Pożyczek Państwowych w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 7.IV. 1931 r.

Rejestrator w IX st. sł. **Kubaczewska Jadwiga** do okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie i mianowana adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 31.III. 1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem w/g XI gr. upos. **Zadarnowska Mirosława** z okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie w dotychczasowym charakterze i gr. upos. z dn. 31.III. 1931 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Dyrektor Departamentu w IV st. sł. **Czauderna Roman** z dn. 30.VI. 1931 r.

Zwolnieni:

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem w/g IX gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Jarlachowicz Ludwik** z dn. 30.VI. 1931 r.

Prowiz. sekretarz w X st. sł. **Lasiakówna Irena** z dn. 30.VI. 1931 r.

Pracownik kontraktowy z wynagrodzeniem w/g X gr. upos. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie **Wiegenhagenowa Anastazja** z dn. 30.VI. 1931 r.

w Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

w miesiącu kwietniu 1931 r.

Mianowani:

Aplikant z uposażeniem wg. IX st. sł. w Urzędzie Głównym Prokuratorji Generalnej w Warszawie **Dr. Stanisław Borowski** — Referendarzem Prokuratorji Generalnej w VIII st. sł. w charakterze prowizorycznym, dn. 4.IV. 1931 r.

Przyjęty na praktykę:

a) referendarską:

Aplikant sądowy **Jan Jędrzejowski** powołany na bezpłatną praktykę w Urzędzie Głównym Prokuratorji Generalnej w Warszawie — dn. 17.IV. 1931 r.

Zwolniony:

Referendarz w VIII st. sł. w Oddziale Prokuratorji Generalnej w Katowicach **Juljusz Braun**— na własną prośbę, z dn. 30.IV. 1931 r.

Zmarł:

Aplikant bez uposażenia w Oddziale Prokuratorji Generalnej w Poznaniu **Jerzy Giersz** — dn. 10.IV. 1931 r.

Wiadomości nieurzędowe.

Z GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO.

Według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego, handel zagraniczny Rzeczypospolitej Polskiej (łącznie z W. M. Gdańskiem) w miesiącu maju r. b. przedstawiał się, jak następuje:

Przywieziono 272.281 ton towarów. Wartość przywozu wyniosła 137.140 tysięcy złotych. W porównaniu do kwietnia przywóz wzrósł w wadze o 41.523 ton, w wartości zmniejszył się o 5.750 tys. zł.

Wywieziono 1.503.563 ton towarów, przyczem wartość wywozu wyniosła 168.567 tys. zł. W porównaniu do kwietnia wywóz wzrósł w wadze o 250.008 ton, zmniejszył się w wartości o 128 tysięcy złotych.

Saldo dodatnie bilansu handlu zagranicznego w maju r. b. wyniosło 31.427 tysięcy złotych.

Ważniejsze zmiany w przywozie przedstawiają się, jak następuje:

W artykułach spożywczych wzrósł znacznie przywóz ryżu (o 5,1 miljn. zł), zmniejszył się natomiast przywóz tytoniu (o 2,1 miljn. zł).

Zanotować należy dalej zwiększenie przywozu olejów roślinnych technicznych (o 1,8 miljn. zł), tłuszczów zwierzęcych technicznych (o 1,4 miljn. zł), a nadto rud żelaznych (o 1,1 miljn. zł).

Zmniejszenie zaznaczyło się natomiast w przywozie skór surowych (o 0,6 miljn. zł), skór wyprawionych (o 0,5 miljn. zł), nadto w przywozie maszyn i aparatów (o 2,2 miljn. zł), w szczególności maszyn elektrycznych (o 1,3 miljn. zł).

W przemyśle włóknistym zwiększył się przywóz wełny i odpadków (o 4,1 miljn. zł), zmniejszył się natomiast przywóz wełny czesanej (o 1,4 miljn. zł), bawełny i odpadków (o 1,7 miljn. zł), a wreszcie tkanin jedwabnych (o 2,3 miljn. zł).

W wywozie w artykułach spożywczych zmniejszył się wywóz zbóż (o 3,2 miljn. zł), mąki pszennej i żytniej (o 1,0 miljn. zł) oraz cukru (o 1,6 miljn. zł).

Wzrósł natomiast wywóz jaj (o 6,8 miljn. zł), bekonów i szynek (o 0,5 miljn. zł), a wreszcie trzody chlewnej (o 0,6 miljn. zł).

Zmniejszył się wywóz drzewa (o 1,3 miljn. zł), w szczególności bali i desek (o 1,1 miljn. zł), wzrósł natomiast w przemyśle metalowym wywóz blachy żelaznej i stalowej (o 2,3 miljn. zł), przy zmniejszonym wywozie ołowiu (o 1,0 miljn. zł).

W przemyśle włóknistym zwiększył się wywóz przędzy wełnianej (o 1,1 miljn. zł) i tkanin jedwabnych (o 0,4 miljn zł).

W dziale przemysłu chemicznego zmniejszył się wywóz nawozów sztucznych (o 1,9 miljn. zł).

• • •

Dnia 19 czerwca r. b. ukazał się w druku Kwartalnik Statystyki Cen za I kwartał 1931 r., zawierający w 10 tablicach według jednolitych wskaźników pogląd na ceny hurtowe, ceny detaliczne i koszty utrzymania w Warszawie, koszty żywności w miastach i ich porównanie, ceny bydła na targowiskach miejskich oraz ceny miejscowe płacone producentom za ziemiopłody, inwentarz i produkty żywnościowe zwierzęce.

Dzięki jednolitemu układowi tego wydawnictwa ułatwiona jest orjentacja i możliwość porównywania cen kwartału ostatniego z poprzedniemi.

ZJAZD DELEGATÓW INSTYTUCYJ OSZCZĘDNOŚCIOWYCH.

W dniu 28 czerwca 1931 r. odbył się w sali rady miejskiej w Warszawie ogólno-polski zjazd delegatów instytucyj oszczędnościowych całego kraju. Uroczystość ta zgromadziła przeszło 400 delegatów krajowych oraz około 30 gości zagranicznych, członków Stałego Komitetu Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego w Medjolanie, którzy doroczne posiedzenie komitetu odbyli w r. b. w Warszawie w dniu 27 czerwca.

Po przywitaniu zjazdu przez prezesa dr. Grubera, wygłosił w imieniu Rządu przemówienie P. Minister Skarbu Jan Piłsudski, podkreślając doniosłość akcji krzewienia idei oszczędności, prowadzonej przez instytucje oszczędnościowe. Następnie zabrał głos prezydent Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego w Medjolanie de Capitani d'Arzago, który w imieniu Instytutu złożył zjazdowi życzenia owocnych obrad, co zostało przyjęte hucznemi oklaskami. W imieniu miasta powitał zjazd prezydent, inż. Słomiński. Następnie prof. Krzyżanowski wygłosił głęboko ujęty referat, który zakończył tezą, iż „szczęśliwy jest ten, który zarabiając 20 szylingów tygodniowo, wydaje 19½ szyl., a nieszczęśliwy jest ten, który przy tym samym zarobku wydaje 20½ szyl.".

Poczem wygłosił referat dr. Stefan Uhma, prezes Związku Małopolskich Kas Oszczędności.

OBWIESZCZENIE

Wolny skład olejów mineralnych firmy „Standard — Nobel" w Warszawie, ul. Toruńska 15, otwarty na podstawie zezwolenia Ministerstwa Skarbu z dnia 12 czerwca 1926 r., L. 8469/B, został zlikwidowany z dniem 24 lipca 1930 r., tem samem powyższe zezwolenie wygasło.

(—) Juljan Kulski,
Dyrektor Departamentu.